

Русе: Къде е отгласът на тревогата?

СОФИЯ, 27 септември (БТА). Преди три години на 28 септември русенските майки се осмелиха да издигнат глас на протест срещу продължилото години, за съжаление не спряло и досега, обгазяване на техния град. Тази годишнина бе поводът на свиканата днес от Независимото сдружение „Екогласност“ пресконференция. Журналистите бяха „почерпени с уханието“, което русенци поемат, когато вятърът духа от север — а това е почти всеки ден. Специалисти бяха донесли от Гюргево парченца от смолистия остатък при производството на химическия завод в

Гюргево. Според тях в момента русенци страдат най-много от замърсяването на въздуха при изгарянето на този остатък, който е с непоносима мизма.

Положението продължава да бъде тревожно, непроменено и след срещата на министър-председателите на двете страни. Резултатите от изследванията на специалисти от двете страни служат за сега единствено за взаимни нападки. Не е организиран и сериозен контрол на въздуха и водата, идващи от Румъния. Въпреки уверенията нашето

(Следва на стр. 3)

Русе: Къде е отгласът на тревогата?

(Продължение от стр. 1)

правителство не е предоставило още обещаните високо ефективни уреди за изследвания. Работят доста хора, но разпокъсано. Регистрират се само последните от замърсяването, без да се търсят на чини за премахване на причините.

По мнение на очевидци румънският завод работи по стари технологии с износени съоръжения и с неквалифицирани, едва ли не в детска възраст работници.

Както специалистите, така и жителите на Русе не очакват, че евентуална международна експертиза ще промени нещата. Те търсят варианти за спасяването на Русе. Има

идея за създаване на контролни пунктове, в които български и румънски специалисти да работят заедно. Русенските представители на „Екогласност“ ще продължат да търсят взаимодействие с румънското население, което също страда от замърсяването.

Русенският клон на „Екогласност“ е изпратил декларация-апел до всички парламенти в Европа за помощ и съдействие в мъчителната им борба за право на живот и съществуване. В него се съдържа и един основателен въпрос: кому е нужно да продължават изграждането и експлоатацията на втора и трета площадка на завода в Гюргево, след като и първата е в разрез с международните норми?